

Gençlik Hakkında

Derleyen : Hikmet SELÇUK

«Sizden olan (hür) çocuklar bülûğ çağına ulaştığı zaman kendilerinden evvelkilerin izin istediği gibi izin istesinler. Allah size âyetlerini böylece beyan eder. Allah (herşeyi) hakkiyle bilendir. Tanrı bir hüküm ve hikmet sahibidir.»

(Nûr Süresi, âyet: 60 meâli)

«Allah, şu yedi (kimseyi), kendisinin gölgesinden başka hiç bir gölgenin bulunmayacağı (gün olan kıyamet) gününde gölgelendirecektir:

1 — Adaletli devlet başkanı, 2) Allah'a ibadet etmekle zevk duyan genç..., 3) zengin ve güzel bir kadın kendisini zinâyâ davet ettiği zaman; «Ben Alah'tan korkarım.» deyip (kadını reddeden) kimse...» (Hz. Peygamber (A.S.); Sahih-i Müslim, C: II; 715)

«Şehvetperest nefse kul olma. Onun her saat başka bir kublesi vardır... Gençlik çevikliği ihtiyarlardan bekleme. Akan su, tekrar ırmağa gelmez... Dün geçti, yarın daha gelmedi, hesabı yalnız şimdiki bir nefes üzerinde yapmağa bak»

(Gülistan-Bostan: Şeyh Sadi-i Şirazi)

Hristiyanlığın parolası:

«Gençliği dinsiz yetiştirip, sonradan Hristiyanlığı aşılacak gerekir.»

(Türkiyede Misyoner Faaliyetleri: E. K.)

Akl ve baliğ kulların yapmakla mükellef oldukları üç şey vardır:

- 1 — İtikad (inanmak)
- 2 — Fil (inandıklarını yapmak)
- 3 — Terk (yasak edilenleri yapmamak)

«..Nasıl ki tefeciliğin çoğaldığı bir memlekette alış veriş eden bir müslümanın, kazancının helâl olabilmesi için meşru kazanç yollarını öğrenmesi ve tefecilikten çekinmesi kendisine borç ise farz-ı ayn olan bilgilerde de gerçek olan (itikad) tır... Sen bütün varlığını ilme bağladığın vakit onun bir cüz'ünü (bile) alman yine şüphelidir. Dağınık fikir, suyu bölünen bir dereye benzer ki, bir kısmını toprak içer, diğer bir kısmı havaya karışır, derken bahçeyi sulamağa yetişmez, kurur gider.»

(İhyay-u Ulûm'id Din)
İmam-ı Gazali

«Geçer şebabımızın (1) en güzide eyyamı, Hayatı anlayarak atmadan bu evhamı. Ömer'lerin Yavuz'un bir vefasız evlâdı, Sıyanet eylemedik yadigâr-ı ecdâdı»

(Safahat M. Akif)

« Gençlerimizin birçoğunun usanıp bezmesinin, cesaretinin kırılıp ruhi perişanlığa düşmesinin biri ve belki başlıcası budur. Yani bir taraftan çalışıp öğrenmenin yolunu ve usulünü bilmemezlik, diğer taraftan da mânevî destekten mahrumluktur.»

(Gençlerle Başbaşa: A. Fuat Başgil)

«Gençlik, intikam ve nefret yaşı değildir. Gençlik; Merhamet, sefkat ve âlicenaplık çağıdır. Fena doğmamış ve yirmi yaşına kadar masumiyetini muhafaza etmiş bir gencin, bu yaşta iyi ve insanlarca en fazla sevilen bir varlık olacağını iddia ediyor ve tecrübelerin beni yalanlamıyacaklarına güveniyorum.»

(Emil, J. J. Rousseau)

« İtidalli, uysal olsalar ihtiyarlık da o kadar zorlarına gitmez. Halbuki öyle olmayanlara ihtiyarlık da gençlik de ağır gelir.»

(Devlet, Eflâtun)

Fizik zaman yeknesak bir süratle kayıp geçtiği halde, kendimize has süratımız durmadan azalır. O, bir ova ortasında akan büyük bir nehir gibidir. İnsan, günün doğumunda bu nehrin kenarında keyifli yürür. Sular tenbel tenbel akıyormuş sanır. Fakat sular seyirlerini yavaş yavaş hızlandırır. Öğleye doğru yolcunun kendilerini geçmesine meydan vermezler. Gece yaklaşınca sular hızlarını daha da artırırlar. Nihayet insan büsbütün durduğu halde nehir sürâtini hiç değiştirmemiştir.. Belki hayat başlangıcının zahiri yavaşlığı ve sonunun da kusalığı, bir yılın (bilindiği üzere); çocuk ve ihtiyar için geçmiş ömürlerinin muhtelif nisbetlerini ifade etmesinden ileri gelmektedir.» (İnsan, bu meçhul; Dr. Alexis Carrel)

«İlk önce bilinen bir hayat başlar: Yani çocukluk; alışılmış bir hayat olarak devam eder. Yedi yaşına gelince birden değişir; tahsil çağı başlar. Bir zaman serbest yaşamayı kaybeder. Netice yine eski hayata döner, serbest yaşar. Fakat bu dönüş, eskisine az benzer. Birtakım vazifeler uhdesine tevdi edilir... Gençlik temiz olunca, ihtiyarlık herkes tarafından saygı ile karşılanır.»

(Fütüh-ül Gayb, Abdulkadir Geylani)

« Bizim acı halimiz şudur: Talebelerin pek çoğu gerçek ciddi meseleler üzerine zihinlerini bile meşgul etmeğe zorlanmağa alıştırmaksızın üniversitelerimizi bitirir, onların üstünden girip altından çıkarlar. Akademik ilmi tarafsızlığın tesiri altında onlar gayet ustalıkla (kapalı) bir şekilde, üzerinde asla ciddi olarak düşünmedikleri lâıykılık ve değişmeyen içtimai ve politik vaziyet içinde düşüncesiz, uysallığa «peki!» diyecek hale getirilirler... Esasın da onlar eğitimsizdirler...»

(The Crisis in the Univercity,)

Sr. Wolter Maberly London 1949)

(1) Gençliğimizin